UbiNurSS | คิดค้นด้วยหัวใจเพื่อผู้สูงวัยสุขภาพดี

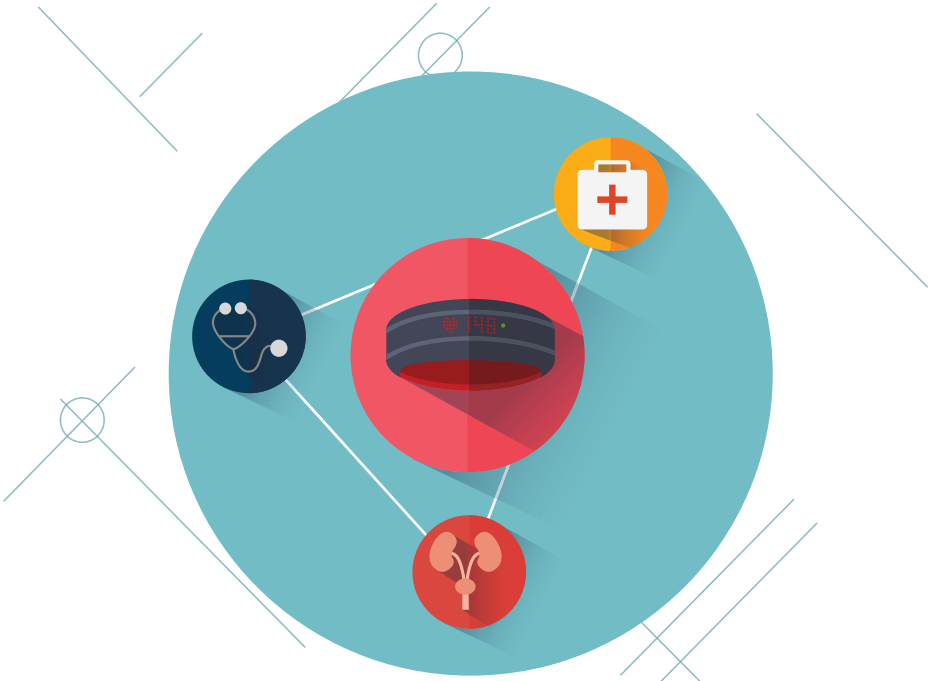

ระบบสนับสนุน
การพยาบาลทุกแห่งหน

UbiNurSS นี้ประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ ชุดอุปกรณ์สวมใส่ ใช้สวมใส่ที่ข้อมือซึ่งจะคอยวัดค่าชีพจร ความดันโลหิต อัตราการเต้นของหัวใจของผู้สวมใส่ กับอีกส่วนคือ เว็บไซต์แอปพลิเคชัน ที่จะแสดงข้อมูลสถานะต่างๆ ข้างต้นของผู้ป่วย (ผู้สวมใส่) แบบ Real Time ให้ผู้ดูแลรับรู้ผ่านการเชื่อมโยงเครือข่ายแบบไร้สาย

ผู้พัฒนา : นายพรหมเรศ ชมะนันทน์ (มะเหมี่ยว) , นายวสุ ลีลาเลิศพานิชย์ (เติ้ล) ,
นายวสันต์ ลีลาเลิศพานิชย์ (เต้ย) , นายกฤษฎิ์ ศรีขวัญใย (กฤษฎิ์)
ชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

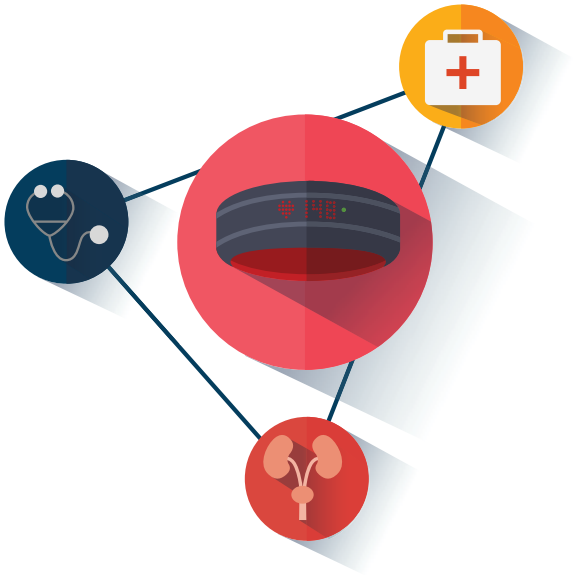

ตลอดมาโรคภาวะหัวใจและหลอดเลือด

ถือเป็นกลุ่มโรคที่คร่าชีวิตคนไทยไปไม่น้อยและ ด้วยการรักษาพยาบาลในบ้านเราที่ยังไม่มีระบบหรือเทคโนโลยีที่จะช่วยติดตามและ เฝ้าระวังผู้ป่วยกลุ่มนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้ผู้ป่วยหลายคนต้องดูแลตัวเองโดยปราศจากเครื่องมือหรือตัวช่วยซึ่งสุ่มเสี่ยงต่อการเกิดอาการกำเริบทรุดหนัก และไม่สามารถเดินทางไปพบแพทย์ได้ทัน

ด้วยตระหนักถึงสวัสดิภาพของผู้ป่วยในกลุ่มนี้ ทำให้ 4 หนุ่มแห่งรั้วแม่ไทร ‘มะเหมี่ยว-เติ้ล-เต้ย-กฤษฎิ์’ ได้รวมพลังกันคิดค้นนวัตกรรมในการติดตามและเฝ้าระวังผู้ป่วยโรคภาวะหัวใจและหลอดเลือด โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุขึ้นมา

อยากรู้ว่าเป็นอย่างไร ตามไปดูผลงานของพวกเขากันเลยดีกว่า...

“พวกผมสนใจด้านสุขภาพอยู่แล้ว อยากจะทำผลงานที่ช่วยสนับสนุนสุขภาพของคนไทย”

แรงบันดาลใจเพื่อสังคม

มะเหมี่ยว-เติ้ล-เต้ย-กฤษฎิ์ ต่างมีวัยเด็กที่คลุกคลีมากับคอมพิวเตอร์ อย่างกฤษฎิ์ที่เริ่มเขียนเว็บไซต์มาตั้งแต่ชั้นประถม เต้ยที่พัฒนาจากเด็กติดเกมแล้วเริ่มมาเขียนเว็บไซต์สมัยมัธยมปลายเติ้ลที่ชอบคอมพิวเตอร์มาตั้งแต่เล็กและหัดเขียนเว็บไซต์ตอนอยู่มัธยมต้นรวมถึงมะเหมี่ยวที่มีความสนใจด้านไอทีในช่วงมัธยมปลาย จนเมื่อได้มาพบกันที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ทั้งสี่ก็ได้จับกลุ่มเป็นเพื่อนสนิทและทำโครงงานร่วมกัน จน ดร.อิทธิพงษ์ เขมะเพชร หรืออาจารย์อิท เห็นแววจึงชวนให้ทั้งสี่มาทำโครงงานส่งประกวดการแข่งขันพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทยครั้งที่ 17 (National Software Contest: NSC 2015) ด้วยกัน

นั่นเองคือต้นทางของ UbiNurSS (A Ubiquitous Nursing Support System) หรือระบบสนับสนุนการพยาบาลทุกแห่งหน

“พวกผมสนใจด้านสุขภาพอยู่แล้ว อยากจะทำผลงานที่ช่วยสนับสนุนสุขภาพของคนไทย พอดีผมมีแฟนเป็นพยาบาล เลยไปถามว่าเขาต้องการอะไรบ้าง เลยไปเจอหัวข้อนี้ขึ้นมา” เต้ยกล่าว

ด้วยคุณสมบัติของนักพัฒนา แม้จะได้หัวข้อแล้วแต่ทั้งสี่ก็ไม่ลืมที่จะหาข้อมูลสนับสนุนการสร้างผลงาน ซึ่งหลังจากใช้เวลาอยู่พักหนึ่งทีมก็ได้ข้อมูลปัญหา 3 เรื่องหลักๆ ที่ส่งผลต่อผู้ป่วยโรคภาวะหัวใจและหลอดเลือด ซึ่งผลงานของพวกเขาจะเข้ามาแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ นั่นคือ

1. การขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ ที่ส่งผลให้ไม่สามารถดูแลผู้ป่วยได้ดีพอ

2. การที่ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยโดยสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2570 ซึ่งกลุ่มผู้สูงอายุเป็นกลุ่มเสี่ยงของโรคดังกล่าว

3. ประเทศไทยยังขาดการประยุกต์ใช้เวชศาสตร์การป้องกัน โดยผลงาน UbiNurSS นี้ประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ ชุดอุปกรณ์สวมใส่ ใช้สวมใส่ที่ข้อมือซึ่งจะคอยวัดค่าชีพจร ความดันโลหิต อัตราการเต้นของหัวใจของผู้สวมใส่ กับอีกส่วนคือ เว็บไซต์แอปพลิเคชัน ที่จะแสดงข้อมูลสถานะต่างๆ ข้างต้นของผู้ป่วย (ผู้สวมใส่) แบบ Real Time ให้ผู้ดูแลรับรู้ผ่านการเชื่อมโยงเครือข่ายแบบไร้สาย โดยที่ชุดอุปกรณ์สวมใส่นั้นจะมีเทคโนโลยีการแจ้งเตือนสภาวะของผู้ป่วยด้วยสี 3 ระดับ คือ สีเขียวคือปกติ สีเหลืองเฝ้าระวัง และสีแดงคืออันตราย ซึ่งการแจ้งเตือนนี้จะถูกส่งไปยังเว็บไซต์แอปพลิเคชันของผู้ดูแล ให้สามารถเข้าช่วยเหลือผู้ป่วยได้ทันท่วงที

โดยการแบ่งหน้าที่ภายในทีมนั้น เติ้ลกับกฤษฎิ์จะรับผิดชอบพัฒนาเว็บไซต์แอปพลิเคชัน เต้ยกับมะเหมี่ยวรับผิดชอบพัฒนาฮาร์ดแวร์ตัวส่งสัญญาหรือชุดอุปกรณ์สวมใส่ ส่วนงานเอกสารและนำเสนอจะเป็นหน้าที่ของมะเหมี่ยว และการพัฒนาหน้าจอที่ติดต่อผู้ใช้ (Interface) ทั้งทีมจะช่วยกัน

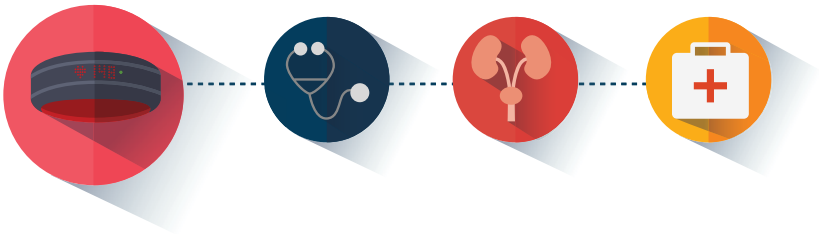

“อุปสรรคหนักที่สุดของเราคือ ผลงานเราเป็นด้านการแพทย์. . .ตรงนี้ เป็นกำแพงที่สูงมาก เพราะเราไม่มี ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับด้านนี้เลย”

กระโดดข้ามกำแพงไปหาผู้ใช้

ขณะที่ทีมอื่นๆ อาจประสบกับช่วงเวลาที่ยากที่สุดในช่วงระหว่างแก้ไขผลงาน แต่สำหรับ 4 หนุ่มกลุ่มนี้ เพียงแค่คิดจะเริ่มทำก็เจอกับช่วงที่ยากที่สุดเสียแล้ว

“อุปสรรคหนักที่สุดของเราคือผลงานเราเป็นด้านการแพทย์ครับ ตรงนี้เป็นกำแพงที่สูงมากเพราะเราไม่มีความรู้ที่เกี่ยวข้องกับด้านนี้ เลย มหาวิทยาลัยไม่มีคณะที่สอนด้านนี้ เราเลยต้องพยายามหาข้อมูลมาเพื่อพิสูจน์ว่าที่เราทำได้แม่นยำจริงๆ และใช้งานได้จริงๆ” เต้ลกล่าว

และไม่เพียงแค่นั้น ด้วยความที่เพิ่งจะส่งเข้างานเข้าประกวด NSC เป็นครั้งแรกทีมจึงขอเลือกแข่งในสายที่คู่แข่งน้อย นั่นคือประเภทโปรแกรมเพื่อการประยุกต์ใช้งานสำหรับลินุกซ์ ซึ่งแค่คิดก็เป็นปัญหาแล้ว

“ปัญหาช่วงแรกเลยคือเราต้องมาศึกษาภาษาใหม่ซึ่งไม่เคยเรียนครับ เพราะระบบลินุกซ์ต้องเขียนเป็นภาษาไพทอน (Python) ซึ่งผมเรียนแค่ JAVA เลยต้องไปศึกษาเพิ่มเติมเองจากอินเทอร์เน็ต เปิดดูตามยูทูปที่เขามีสอน ทำตามเขาไปทีละขั้นตอนครับ” เต้ยกล่าว

เรียนรู้และลงมือทำกันไป จนสามารถพัฒนา UbiNurSS เวอร์ชันแรกส่งประกวด NSC2015 และได้ผ่านเข้าสู่รอบรองชนะเลิศ ซึ่งเพื่อให้ผลงานดีพอที่จะผ่านเข้าสู่รอบต่อไป ทั้งสี่จึงนำผลงานลงไปนำเสนอแก่ผู้ใช้ในส่วนที่เป็นผู้ดูแลหรือโรงพยาบาล เพื่อเก็บข้อมูลความต้องการ ซึ่งผลที่ได้ ถือว่าไม่ดีนัก

“เพราะพวกเราไม่ได้เกี่ยวข้องกับทางการแพทย์โดยตรงครับ ทำให้เราลำบากในการหาข้อมูลหรือศึกษาความต้องการของผู้ใช้เราเลยต้องไปเก็บความต้องการ (Requirement)จากผู้ใช้โดยตรงที่โรงพยาบาลตำรวจ ตอนนั้นฟังก์ชันหลักของระบบมี 2 ส่วนคือตรวจสอบการนอน และการออกกำลังกายของผู้ป่วยโดยใช้อัตราการเต้นของหัวใจ ก็ไปพูดถึงระบบว่าทำอะไรได้บ้าง ผลคือเจอเขาสวดเละ (หัวเราะ) โดนจนเราแทบถอดใจ” มะเหมี่ยวเล่าถึงประสบการณ์ที่ชวนท้อ

เหตุผลที่ทางโรงพยาบาลให้แก่ทีมคือ อัตราการเต้นของหัวใจไม่สามารถชี้วัดถึงสภาวะความเสี่ยงของผู้ป่วยโรคภาวะหัวใจและหลอดเลือดได้

เพราะแม้จะนอนหลับ แต่ถ้าผู้ป่วยเกิดฝัน อัตราการเต้นของหัวใจก็สูงได้ หรือผู้ป่วยออกกำลังกายในท่านอน อัตราการเต้นของหัวใจก็สูงได้ ประกอบกับคำแนะนำจากคณะกรรมการNSCในรอบรองชนะเลิศ ที่แนะนำให้ทีมเพิ่มฟังก์ชันอื่นๆ เข้าไปด้วย UbiNurSS เวอร์ชันต่อมาจึงมีการเพิ่มระดับความดันและสัญญาณชีพเพิ่มเติมขึ้น

“จนเข้าสู่รอบชิงชนะเลิศ เราก็ไปเก็บความต้องการ (Requirement) ต่อที่โรงพยาบาลศิริราชครับว่าเราสามารถนำค่าความดันมาใช้กับระบบนี้ได้หรือไม่ เขาก็บอกมีความเป็นไปได้ เราเลยเพิ่มความดันเข้าไปเพื่อเพิ่มความแม่นยำในการวิเคราะห์ และกลุ่มผู้ใช้จะกว้างขึ้น ไม่ใช่แค่ผู้สูงวัย แต่อาจเป็นผู้ป่วยเบาหวานหรือผู้ที่ต้องวัดความดันโลหิตบ่อยๆ ก็ใช้ได้” มะเหมี่ยวกล่าว

และผลจากความทุ่มเท ก็ทำให้ UbiNurSS สามารถคว้ารางวัลชมเชย ประเภทโปรแกรมเพื่อการประยุกต์ใช้งานสำหรับลินุกซ์ ระดับนิสิตนักศึกษา จาก NSC 2015 มาครองได้

“จากตอนแรกที่พวกเรามองกันว่า งานเราเสร็จแล้ว พอมาฟังมุมมองคนอื่น ก็ทำให้เห็นว่างานเรายังไม่เสร็จสมบูรณ์จริงๆ”

ก้าวไปต่อ...กับต่อกล้า

การได้รางวัลจาก NSC จากการส่งประกวดเป็นครั้งแรก ประกอบกับระบบในขณะนั้นก็ถือว่าพร้อมที่นำไปใช้งานได้จริง ทำให้ทีมตั้งใจว่าจะหยุดการพัฒนาลงไว้แต่เพียงเท่านี้

“ตอนแรกเราคิดว่ามาถึงจุดสิ้นสุดแล้วครับ ในใจของพวกเราทุกคนคิดว่างานเสร็จแล้ว พร้อมใช้งาน แต่พี่โคนัน กรรมการของ NSC ก็มาชวนเข้าโครงการต่อกล้าให้เติบใหญ่ บอกว่างานเรามีอะไรยังขาดอยู่ ต้องเติมต้องแต่งตรงไหนบ้าง จากตอนแรกที่พวกเรามองกันว่างานเราเสร็จแล้ว พอมาฟังมุมมองคนอื่นก็ทำให้เห็นว่างานเรายังไม่เสร็จสมบูรณ์จริงๆ จึงสมัครเข้าโครงการครับ” มะเหมี่ยวเล่า และการได้เข้าร่วมโครงการ ก็ได้ช่วยเปิดโลกทัศน์ให้แก่ทีมในการได้เรียนรู้และพบเจอสิ่งใหม่ๆ

“ตอนแรกคิดว่าค่ายจะน่าเบื่อครับ (ยิ้ม) แต่ปรากฏว่าค่ายสนุกดี ได้รู้จักเพื่อนใหม่ๆ ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนกันว่าเราทำอะไรเขาทำอะไร ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกัน และจำคำที่พี่โคนันพูดวันนั้นได้ ว่า ‘NSC พร้อมโชว์ แต่ต่อกล้าฯ พร้อมใช้’ ซึ่งใช่จริงๆ โครงการต่อกล้าฯ จะช่วยให้ผลงานของเราพร้อมออกสู่มือกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ใช้งานของพวกเรา” มะเหมี่ยวเล่าถึงบรรยากาศและแรงบันดาลใจในการพัฒนาผลงานต่อ

จากนั้น ทีมก็ได้ไปเข้าค่ายที่หาดตะวันรอน ซึ่งทำให้พวกเขาได้แนวคิดในการทำงานที่ชัดเจนขึ้น

“ค่ายสอนให้เราต้องมีเป้าหมายที่แน่นอนว่าผลงานเราจะใช้กับ ใคร คือผู้สูงอายุซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของเรา ทุกคนก็เห็นตรงกันและคิดว่าจะทำให้ผลงานของเราดีขึ้น มีสอนเรื่องการออกแบบการใช้งานให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายผู้ใช้งานของเรา (User Experience: UX) และการออกแบบอินเตอร์เฟซ หน้าจอที่ติดต่อผู้ใช้ (User Interface: UI) ทำให้รู้ว่า UI เป็นอย่างไร และเราจะพัฒนาผลงานโดยมองในมุมมองของผู้พัฒนาฝ่ายเดียวไม่ได้ ต้องมองในมุมของผู้ใช้ และอย่าออกแบบตามใจผู้ใช้ แต่ให้ออกแบบตามประสบการณ์ของผู้ใช้” กฤษฎิ์เล่า

ด้วยไฟที่ลุกโพลง ทำให้เมื่อกลับจากค่าย ทีมก็นำความรู้ที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาผลงานทันที

“หลักๆ คือพัฒนา Interface ให้น่าใช้มากยิ่งขึ้นครับ และพัฒนาฟังก์ชันความดันให้มีความแม่นยำมากขึ้นเพื่อพร้อมนำไปใช้จริง” เต้ยอธิบาย

“เวอร์ชันนี้ประสิทธิภาพการทำงานดีกว่าเดิมมากครับระบบการประมวลผลก็ไม่มาก สามารถเปิดได้ตลอด 24 ชั่วโมง ไม่มีปัญหาอะไร” เติ้ลสำทับ

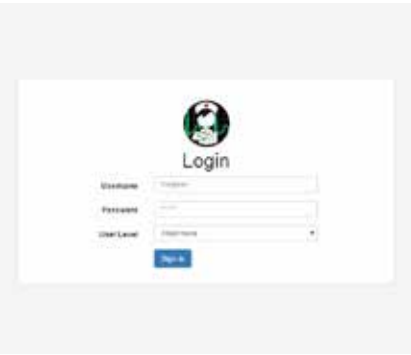

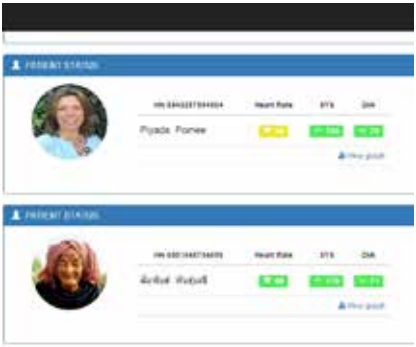

“ตาก็ยิ้มตอบบอกว่า ‘หนุ่มไม่ต้องมาขอบคุณตาหรอก ตาต้องขอบคุณหนุ่มๆ ที่คอยพัฒนาระบบเพื่อคนแก่ๆ อย่างพวกตา’ คำพูดของคุณตาเหมือนเป็นการจุดประกายไฟของพวกเรา... ว่าสิ่งที่เราทำมีคุณค่า”

ทดสอบกับผู้ใช้จริง

หลังจากพัฒนาผลงานจนอยู่ตัว ก็ถึงเวลาที่ทีมจะนำผลงานลงไปทดสอบกับผู้ใช้อีกครั้ง โดยในครั้งนี้ทีมได้นำไปทดสอบกับกลุ่มผู้ใช้ที่เป็นผู้ป่วยหรือผู้สูงอายุที่บ้านบางแค ซึ่งนอกจากจะช่วยยืนยันประสิทธิภาพของผลงานแล้ว ทั้งสี่ยังได้กำลังใจกลับมาอีกเป็นกระบุงโกย

“คุณตาคุณยายให้ความร่วมมือดีมากครับ น่ารัก ยิ้ม แล้วเจอคุณตาคนหนึ่ง ทดสอบเสร็จผมก็ยกมือไหว้ขอบคุณคุณตา ตาก็ยิ้มตอบบอกว่า ‘หนุ่มไม่ต้องมาขอบคุณตาหรอก ตาต้องขอบคุณหนุ่มๆ ที่คอยพัฒนาระบบเพื่อคนแก่ๆ อย่างพวกตา’ คำพูดของคุณตาเหมือนเป็นการจุดประกายไฟของพวกเราให้ลุกโชนครับ ว่าสิ่งที่เราทำมีคุณค่า มีคนต้องการ ทำให้เราตั้งใจขึ้นมากที่จะทำระบบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น” มะเหมี่ยวกล่าว

และจากการทดสอบจริงพบว่า UbiNurSS มีความแม่นยำสูง พร้อมสำหรับการใช้งานจริง ถือเป็นความสำเร็จที่ทั้งสี่ภาคภูมิใจ

“ผมอยากพัฒนาระบบนี้ให้ออกมาใช้ได้จริงๆ ครับ คือตัวระบบถ้าเทียบกับที่ใช้กันอยู่ตามโรงพยาบาล มูลค่าของเราต่ำกว่ามาก และใช้งานได้จริง อย่างที่ไปบ้านบางแค ผู้สูงอายุบางคนเขาไม่ได้รับการเอาใจใส่จากลูกหลาน ระบบของเราจะทำให้เขารู้สึกว่ามีคนดูแลเขาอยู่ตลอดเวลา หรือผู้สูงอายุที่อยู่กับลูกหลานที่ต้องออกไปทำงาน ระบบนี้ก็จะช่วยให้คุณภาพชีวิตเขาดีขึ้น เพราะไปทำงานก็ไม่ต้องมาคอยห่วงหน้าพะวงหลังว่าผู้สูงอายุที่บ้านความดันสูงหรือเปล่า” เต้ยกล่าว

“คือมันจะช่วยให้ผู้สูงอายุหลายๆ ท่านได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงครับ” เติ้ลสำทับด้วยรอยยิ้ม

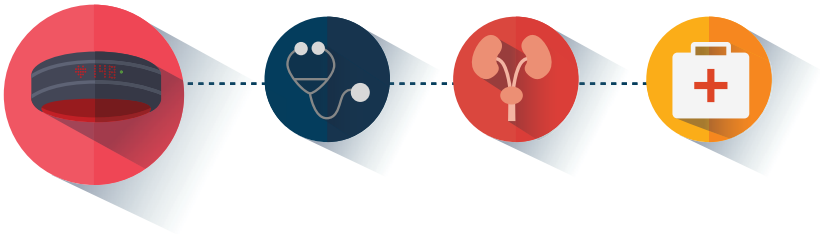

“การเพิ่มคุณค่าของโปรเจกต์ไม่ให้สูญเปล่า ด้วยการเก็บข้อมูล ทดสอบ และทำเป็นโปรดักส์ต่อยอดไปสู่ธุรกิจ ซึ่งทั้งหมดมันต้องผ่านการฝกกระบวนการทางความคิด”

ถึงเวลาเติบโต

การได้เข้าร่วมโครงการต่อกล้าฯ และได้พัฒนาผลงานบนฐานของผู้ใช้จริง เป็นดั่งบททดสอบที่ทำให้ทั้งสี่ได้เรียนรู้ ฝึกฝน และก้าวผ่านไปสู่การเติบโตอย่างหน้ามือเป็นหลังมือ

“ได้มุมมองใหม่หลายมุมครับ โดยเฉพาะการเพิ่มคุณค่าของโปรเจกต์ไม่ให้สูญเปล่าด้วยเก็บข้อมูล ทดสอบ และทำเป็นโปรดักส์ต่อยอดไปสู่ธุรกิจ ซึ่งทั้งหมดมันต้องผ่านการฝึกกระบวนการทางความคิด มีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และปัจจัยคุกคาม (SWOT) ฟังความเห็นที่แตกต่าง และวิเคราะห์คู่แข่ง” มะเหมี่ยวกล่าว ก่อนที่กฤษฎิ์จะสำทับว่า

“ได้มุมมองด้านธุรกิจเยอะครับ จากที่เราทำแต่การเขียนโปรแกรม มาเจอเรื่องธุรกิจทีแรกเราก็ช็อค ไปไม่เป็นเหมือนกัน แต่หลังจากจบการเรียนทุกคืนเราจะมานั่งสุมหัวกัน มานั่งวิเคราะห์ระบบตัวเองใหม่ จนเดี๋ยวนี้รู้สึกชำชองด้านธุรกิจไปเลย (หัวเราะ)”

“ส่วนผมได้เรื่องการวางแผน การแบ่งงานครับ” เติ้ลเกริ่น ก่อนกล่าวต่อว่า “งานที่เราได้ทำไปไม่ใช่ต่างคนต่างทำ เราต้องมีเวลามาคุย นั่งปรับความเข้าใจกันว่าเรามีเป้าหมายเดียวกันหรือเปล่า ตรงไหนทำอะไรอย่างไร กับอีกเรื่องที่ได้มามากๆ คือเขียนโปรแกรมเก่งขึ้นครับ (ยิ้ม) UX UI ได้เขียนอะไรหลายๆ อย่างที่ตอนเรียนไม่ได้ลงลึกขนาดนี้ จากเมื่อก่อนจะเป็นฝ่ายคอยถามคนโน้นคนนี้ว่าเขียนอย่างไร ตอนนี้เป็นฝ่ายให้คนอื่นเข้ามาถามแล้ว”

และอีกเรื่องหนึ่งที่ทั้งสี่พูดเป็นเสียงเดียวกันว่าได้มาจากค่ายอย่างมาก นั่นคือ ทักษะการนำเสนอ

“ได้ฝึกทักษะการจัดเรียงข้อมูลก่อนพูดครับ ไม่เหมือนเมื่อก่อนที่คิดอะไรก็พูดๆๆ แต่เดี๋ยวนี้ต้องมีการเตรียมตัว ทวน พูดกับตัวเองก่อนจัดระเบียบข้อมูล จัดกระบวนความคิดก่อนจะพูด” มะเหมี่ยวกล่าว

“ผมเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดครับ” กฤษฎิ์สำทับ “เดี๋ยวนี้กล้าแสดงออกต่อหน้าคนเยอะๆ มากขึ้น เมื่อก่อนไม่ได้เลย ขาจะอ่อน ถ้ามีคนเกิน 6 คนมานั่งฟังจะพูดไม่ออก (หัวเราะ)”

ถึงวันนี้ที่ผลงานของทั้งสี่ได้รับการพัฒนาจนสามารถต่อยอดไปสู่การใช้งานได้จริง เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่คนชราและผู้ป่วยโรคภาวะหัวใจและหลอดเลือดในสังคมไทยให้ดีขึ้นได้ ซึ่งนำความภาคภูมิใจมาสู่ทั้ง 4 หนุ่มแล้ว พวกเขาเองก็ยังเป็นแรงบันดาลใจให้แก่น้องๆ ในการเริ่มต้นพัฒนาผลงานเพื่อสังคมและส่งประกวดอีกด้วย

“รุ่นพวกผมเป็นรุ่นแรกที่ทำผลงานส่งประกวดครับ น้องเขาเห็นพวกผมเริ่มจาก NSC แล้วไปได้ไกล เขาก็อยากจะเริ่มบ้าง ปีนี้ก็มีส่งประกวดครับ” มะเหมี่ยวเล่าด้วยรอยยิ้ม

ในขณะที่เส้นทางชีวิตในอนาคตนั้น 4 หนุ่มก็ได้เริ่มคุยกันถึงการวางแผนธุรกิจในอนาคตของพวกเขา โดยใช้วิชาความรู้ที่ได้มาจากโครงการต่อกล้าฯ นั่นเอง

“เราคุยกันครับว่าอยากเป็น Start up คิดว่าตอนนี้ถ้าพัฒนาไปอีกหน่อยน่าจะมีทางที่จะไปได้ เพราะเราก็รู้หลายๆ อย่างจากที่เรียนมา อย่างการตลาด ตอนแรกไม่รู้เรื่องกันเลย คิดว่ามันคงง่ายๆ แต่พอเรียนแล้วมันก็ยาก แต่เราก็ได้ทักษะติดตัวมาแล้ว ผมคิดว่าถ้าจับกลุ่มกันทำก็น่าจะไปได้ ตอนนี้ก็ลองจับกลุ่มกันทำแล้วก็ราบรื่นดี” เต้ยเล่าถึงความฝันด้วยรอยยิ้มแจ่มใส

เป็นความฝันในอนาคตที่ไม่น่าจะไกลเกินเอื้อม บนเส้นทางของการพัฒนาผลงานเพื่อสังคม ซึ่งพวกเขาได้พิสูจน์แล้วว่า ทำได้ และทำได้ดีด้วย!

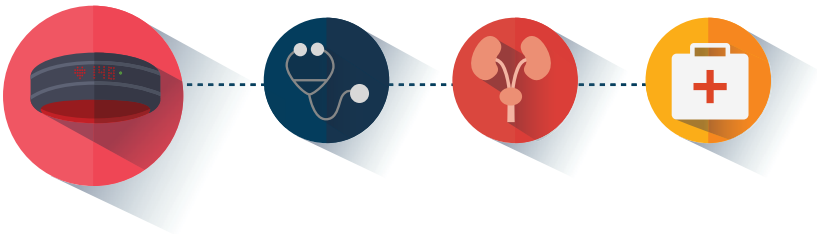

ดร.อิทธิพงษ์ เขมะเพชร

อาจารย์ที่ปรึกษา

“การเข้าโครงการต่อกล้าฯ ทำให้แทนที่เด็กเขาจะทำระบบที่เขานึกอยากจะทำ เขาก็กลับมาใส่ใจผู้ใช้มากขึ้นว่าจะไปทำให้ใครใช้ มีหลายๆ มุมมองที่ได้มาจากการไปอบรม เวลาเขาไปอบรมก็จะส่งข้อความมาว่า วันนี้ได้เรื่องอะไรบ้าง UX UI ได้เรื่องแผนธุรกิจ เราก็จะคอยแลกเปลี่ยนและให้คำปรึกษาตลอด ความเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดมากๆ คือการนำเสนอและสื่อสารกับผู้ใช้ได้เก่งขึ้นมาก”